Debuturi bizare...

... din care se vede că adesea ori primul match în echipa națională poate fi un match de pomină, de care debutantul nu-și amintește totdeauna cu plăcere

Debutanți cari plâng, își scot partenerii din joc sau sunt cei mai folositori înaintași ai echipei adverse...

Primul match în echipa națională nu este o emoție strict particulară. Debutantul este ori o soluție așteptată de mult timp, ori o experiență mai mult sau mai puțin îndrăzneață, pe care selecționeurul o trăește tot atât de intens. Prin urmare el nu este singurul, care tremură. Din contră, s'ar putea firma că el tremură mai puțin decât oricine.

De cele mai multe ori debutul în reprezentativa țării e un match oarecare. Neofitul ori joacă bine ori slab, dar din jocul lui se poate vedea că este un tânăr de talent. Numai Reguzzoni a debutat la... 34 de ani în echipa națională a Italiei.

*

Dar aceste debuturi normale nu interesează. Ele se uită repede, tocmai pentru că nu au nimic deosebit în ele. Ceea ce ne interesează în rândurile următoare, sunt „debuturile bizare". Mai mult sau mai puțin bizare.

Timp de un an de zile înainte de a juca în echipa României, Petea Vâlcov a fost cel mai bun inter stânga al nostru, deși Bodola era în formă. In matchul de debut însă, a fost cel mai slab om al nostru. Deși în matchul de campionat precedent și în acela următor a jucat din nou excepțional de bine. Același lucru s'a întâmplat și cu Bogdan și cu Gică Popescu, care în matchul cu Belgia a fost un figurant în cel mai strict înțeles al cuvântului.

Acestea nu pot fi considerate însă debuturi bizare. Și poate nici acela al lui Bodola, cu toate că este legat de o poveste interesantă.

Era un match România-Grecia, la Atena. Grecii aveau o frică grozavă de Rudy Wetzer, care le marcase într'un match la București nu mai puțin de șease goaluri, din opt. La Atena, prima întrebare a oficialilor greci a fost dacă a venit și Wetzer.

Optimismul a crescut cu cel puțin jumătate când oficialii români au declarat că Wetzer nu venise și că mai mult, înaintarea noastră avea un debutant.

S'a văzut că optimismul determinat de absența lui Rudy a fost exagerat. Bodola a fost cel mai bun de pe teren și cel mai mare shooteur pe care îl văzuseră grecii până atunci.

„Nici nu mai aveați nevoie de Wetzer dacă l'ați adus pe Bodola..." acesta a fost comentariul făcut de președintele federației elene după matchul câștigat de România cu 4 : 2.

Un alt „neofit" făcuse atunci o partidă mare: Steinbach, contra căruia publicul protestase de la început, la București.

„Nu putea fi găsit un mijlocaș centru mai tânăr? Joacă foarte bine, dar e prea bătrân..." protestase un oficial cu marcă. Deși Steinbach avea 23 de ani.

*

In mod bizar însă...

Bizar, și-a ratat Alé Popescu debutul în echipa națională. Cel mai bun centru înaintaș al României, după Rudy Wetzer, nu a jucat niciodată în echipa națională pentrucă a... spart un geam la A.N.E.F. și s'a certat, din această cauză, cu comisia de selecție.

Un motiv tot atât de ciudat i-a barat debutul și lui Sony Nicolescu, la Balcaniada dela Atena.

Sony fusese descoperit și lansat chiar de selecționeurul unic, regretatul colonel Țane Săvulescu, care ținea cu tot dinadinsul să-l pună centru atacant, în echipa României, care la acea balcaniadă s'a clasat la locul al treilea.

Niciunul din centrăi atacanți încercați nu jucase bine și Sony avea postul asigurat. Decât că în dorința ca descoperirea lui să joace cât mai bine, selecționeurul unic l-a trimis pe Sony să facă antrenament de condiție la teren chiar în dimineața matchului.

Conștiincios, oboreanul a făcut un sfert de oră antrenament și a plecat. In tribună însă, a alunecat și și-a scrântit glezna. De atunci n'a mai fost selecționat niciodată până acum.

*

Un debut bizar era să aibe Vintilă, care a fost la un pas de a juca pentru prima dată în echipa națională ca portar, tot la acea memorabilă balcaniadă dela Atena. A debutat însă anul viitor la Sofia și a început prin a fi cel mai slab mijlocaș, pe care l'a avut echipa națională pentru a deveni în scurt timp unul din cei mai buni halfi de margine din Balcani.

*

Un debut cum rar poate fi întâlnit în continent a avut Reuter, care a jucat pur și simplu contra Angliei. Cu toate că echipa lui nu juca nici în divizia națională A.

Ceea ce este însă mai interesant e faptul că debutantul a fost cel mai bun om al României și unul din cei mai buni de pe teren. Un triumf al presei sportive, care îl ceruse cu insistență contra părerilor comisiei de selecție.

Dar dacă Reuter poate vorbi cu plăcere despre debutul său în echipa României, nu același lucru poate face, de exemplu, Munteanu dela Victoria din Cluj.

Clujeanul a jucat pentru prima dată apărând culorile naționale, contra Jugoslaviei la Atena. Sârbii au câștigat cu 4 : 0 și Munteanu a fost autorul unuia din cele trei goaluri marcate de România în propria-i poartă.

Primele două goaluri le marcase Albu și când echipa se refăcuse și ataca din ce în ce mai puternic, Munteanu a frânt tot elanul înscriind imparabil. Voise să respingă o mingie trasă de Marianovici. Și-a răscumpărat însă vina fiind unul din cei mai buni apărători ai echipei.

Tot atât de neplăcut îi este debutul de internațional și lui Burdan, care plângea de emoție și teamă în primul lui match sub culorile României.

Tot la Atena și contra Bulgariei. Trebuie însă să fie precizat un lucru de cea mai mare importanță. Teama lui era destul de justificată. Bulgaria jucase înaintea matchului cu noi, contra Jugoslaviei și ambii portari sârbi — poate cei mai voinici jucători din balcaniadă — fuseseră scoși pe targă. Inaintarea bulgară juca extrem de dur, iar centrul atacant Lozanof — un inginer cu fizic de luptător de circ — avea o predilecție deosebită pentru... portari.

*

O colecție interesantă, desigur. Dar incompletă. Pentru că după jucători cari au debutat cu matchuri impresionante sau penibile, au plâns în poartă sau au fost cei mai eficaci „înaintași adverși" mai sunt alții, cari au debutat mai bizar și mai periculos. Scoțându-și partenerii de pe teren.

Povestea este cu atât mai interesantă cu cât e vorba de doi jucători, cari s'au impus în același match, jucând fundași. Sunt Sfera și Sucitulescu, pe care i-a lansat matchul Bulgaria-România B, pierdut de noi la București cu 2 : 4.

Sucitulescu a jucat apoi în echipa primă în acea balcaniadă de pomină dela Atena. Și l-a scos de pe teren pe Crețeanu.

Fără vina lui, însă. La o mingie înaltă, au sărit Sucitulescu și Lozanof. Fundașul a respins cu capul dar... Crețeanu, care nu avea încredere în debutantul din fața lui, a sărit și el să boxeze mingia sau să-l facă k. o. pe „spaima portarilor", Lozanoff. (Era una din specialitățile lui). Decât că de data aceasta l-a nimerit în plin obraz pe propriul lui fundaș.

Epilogul nu este mai puțin bizar. Sucitulescu a aflat după match că Crețeanu și-a rupt mâna în obrazul lui, iar selecționeurul unic a trimis un mesaj prin radio după Zombory, căci Burdan nu mai rezista după atâtea accidente de portari.

*

Agresiunea lui Sfera s'a petrecut la Lemberg și i-a înlesnit-o fostul lui partener din matchul cu Bulgaria. Oboreanul s'a intoxicat și fundaș a fost introdus Sfera, care a jucat cu atâta avânt, încât la un moment dat l-a scos de pe teren pe Deheleanu.

Sfera a „intrat" atât de tare încât arbitrul matchului, impresionat de acest duel în familie, a fluerat foul contra... României.

Acest debut nenorocos (România a terminat totuși la egalitate cu Polonia), nu l-a împiedicat pe Sfera să devină unul din stâlpii echipei naționale ca fundaș... dreapta, el care nu jucase nici odată pe altă parte decât pe stânga.

*

Seria nu s'ar opri aici. Ar putea fi de exemplu considerate ca debuturi bizare acelea ale lui Dincă Schileru, care a marcat cu mâna un goal valabil, în primul minut determinând astfel prima victorie a României asupra Poloniei; sau pe acela al lui Pop Iulian, a cărui carieră internațională coincide cu o repriză; sau pe acela al lui Criza (Victoria), care a jucat tot 45 de minute și atât căci a murit în plină carieră sportivă; dar...

...e mai bine să fie amintite cât mai puține debuturi bizare, căci ceea ce este mult nu mai poate fi considerat straniu.

România-Slovacia la 5 Octombrie

Slovacia-România la 7 Decembrie

Iată contra-propunerea forului român la scrisoarea federației slovace

Am scris la timp de tratativele dintre Directoratul român și federația slovacă de football pentru perfectarea unui dublu match România - Slovacia pentru 1941 și 1942.

Propunerea a plecat din partea forului român. Acesta a propus ca primul match dintre cele două „naționale" să se dispute la sfârșitul lunei Septembrie sau începutul lui Octombrie 1941 la București, iar revanșa în primăvara anului 1942 la Bratislava.

Principial, propunerea noastră a fost acceptată de federația slovacă. Aceasta a răspuns în acest sens, dar a făcut o contra propunere: primul match să aibe loc în primăvara 1941 la Bratislava, iar revanșa în toamnă la București.

Cum pentru primăvara anului viitor Directoratul român și-a alcătuit programul, forul nostru a răspuns slovacilor că nu poate accepta — din motivul de mai sus — ca primul match să se dispute în primăvară.

Propune însă, în același timp, ca prima ediție a partidei România-Slovacia să aibe loc în prima Duminică a lunei Octombrie — adică la 5 Octombrie — la București, iar revanșa în a doua Duminică a lunei Decembrie — adică la 7 Decembrie — la Bratislava. In cazul când forul slovac nu va fi de acord cu data revanșei, Directoratul român a scris că partida dela Bratislava să se dispute în primăvara 1942 — la o dată pe care s'o aleagă slovacii.